

Jak probíhá daňová kontrola zaměřená na převodní ceny?

Ing. Martin Koldinský, Rödl & Partner Tax, k. s.

Převodní ceny neboli transfer pricing jsou prioritou finanční správy. To všichni víme a mluví se o tom již řadu let. V praxi se tato skutečnost projevuje stále rostoucím počtem provedených daňových kontrol zaměřených na tuto oblast, výše doměřené daně z příjmu právnických osob i výše snížené ztráty u ztrátových společností.

Vzhledem k aktuálnímu stavu veřejných financí a nutnosti naplnit státní kasu je v podstatě jisté, že kontrolní činnost finanční správy polevovat nebude, právě naopak. Očekáváme proto další nárůst počtu daňových kontrol zaměřených na převodní ceny. V dnešním podcastu bych se s vámi proto chtěl podělit o zkušenosti z aktuálně probíhajících daňových kontrol a přiblížit vám, jak taková kontrola v praxi probíhá.

Daňová kontrola je zahájena oznámením o zahájení daňové kontroly doručeným do datové schránky. Jedná se tedy o jednostranný úkon ze strany správce daně, který většinou přichází bez varování. Pak většinou následuje osobní jednání, během kterého správce daně daňový subjekt vyzve k předložení podkladů – typicky se jedná o smlouvy a faktury, ale taky celou řadu velmi neurčitě popsaných podkladů. Při kontrole zaměřené na převodní ceny je samozřejmě pozornost věnována vztahům ve skupině a transakcím se spojenými osobami. Správce daně prověřuje, jestli daňový subjekt tvrdí správnou daňovou povinnost a nesnížil si ji kvůli netržně nastaveným vztahům.

V takovém případě je samozřejmě ideální předložit předem vypracovanou dokumentaci převodních cen. Pokud je dokumentace převodních cen připravena pečlivě, dočte se v ní správce daně spoustu informací, na které by se jinak musel doptávat, a dojde tak k výraznému urychlení celé daňové kontroly.

Je všeobecně známou pravdou, že české daňové subjekty nemají legislativní povinnost dokumentaci převodních cen připravovat. Na druhou stranu však mají během daňové kontroly povinnost doložit, že jimi tvrzená daňová povinnost byla stanovena v souladu s principem tržního odstupu. To, jakou formou to udělají, je zcela na nich. Nicméně správce daně očekává, že to bude právě formou dokumentace převodních cen, neboť je to běžný způsob a v ekonomicky vyspělém světě způsob povinný. Dokumentace převodních cen tak není v České republice povinná, ale správce daně ji očekává, a pokud ji daňový subjekt nepředloží, okamžitě ho správce daně vnímá jako podezřelého.

Naopak pokud správce daně dokumentaci na počátku daňové kontroly dostane, má možnost se v jednom dokumentu seznámit se základními detaily o fungování daňového subjektu a jeho transakcích realizovaných v rámci skupiny.

Dokumentace by měla dokládat, že daňový subjekt realizuje své transakce v souladu s principem tržního odstupu. Správce daně se většinou po prostudování dokumentace převodních cen ptá na detaily a požaduje další důkazní prostředky, ale jejich rozsah je výrazně nižší, než pokud dokumentaci převodních cen k dispozici nemá.

V dalších krocích jsou správcem daně většinou požadovány zejména důkazní prostředky prokazující skutečné poskytnutí služeb a související benefit. Diskuse může být také o

benchmarkingu, na základě kterého daňový subjekt prokazuje, že jednal v souladu s principem tržního odstupu. Samozřejmě se rozsah požadovaných podkladů odvíjí od rozsahu realizovaných vnitroskupinových transakcí. V každém případě ale platí, že pokud správce daně dostane na začátku daňové kontroly vhodné a předem připravené důkazní prostředky, ideálně i s návodným komentářem, je vše výrazně jednodušší. Pokud jsou tedy veškeré důkazní prostředky připraveny a popsány v dokumentaci převodních cen, je daňová kontrola výrazně rychlejší, než když tomu tak není.

V praxi se setkáváme s dvěma druhy pracovníků finanční správy – jedna skupina je ochotná naslouchat, a pokud jí to daňový subjekt umožní, tak kontrolu ukončit rychle. Druhá skupina naslouchat nechce a někdy až agresivně hledá, kde by daňový subjekt nachytala. Již mnohokrát se nám potvrdilo, že v obou případech je dobré být připraven a se správcem daně spolupracovat. Pokud správce daně spolupracovat nechce, nastane většinou okamžik, kdy i daňový subjekt spolupracovat přestane, ale to již bývá pozdě na dodání správných důkazních prostředků nebo vymezení mantinelů.

Vzhledem k aktuální situaci skutečně doporučujeme, aby vedení společností, které realizují transakce ve skupině, kladlo velký důraz na transfer pricing compliance – to znamená, že by podmínky transakce měly být nastaveny správně ihned od začátku, detaily by měly být zdokumentovány a měly by existovat související důkazní prostředky, které mohou být bez zbytečného odkladu předloženy správci daně. Jen tak je možné daňovou kontrolu dotáhnout co nejrychleji do zdárného konce.

Kontrolní otázky:

1. Jak nejlépe postupovat v případě zahájení daňové kontroly zaměřené na převodní ceny?

Nejlépe předložit ihned na začátku pečlivě připravenou dokumentaci převodních cen, která umožní správci daně pochopit obchodní model a podstatu a podmínky vztahů v rámci skupiny.

2. Je dokumentace převodních cen v České republice povinná?

Není, nicméně ji správce daně požaduje a očekává její předložení. Pokud mu není předložena, dívá se na daňový subjekt s podezřením.

Související předpis:

- [Zákon č. 280/2009 Sb.](#), daňový řád
- [Pokyn GFŘ-D-34](#) Sdělení k uplatňování mezinárodních standardů při zdaňování transakcí mezi sdruženými podniky – převodní ceny
- [Směrnice OECD k převodním cenám pro nadnárodní podniky a daňové správy](#)